

Helena Nagyová

Narodila se 1. 3. 1947 v Praze U Apolináře rodičům Lambertovi a Václavě Orlovým. Vystudovala vysokou školu ekonomickou (VŠE Praha 3). V listopadu roku 1971 uzavřela sňatek s Rudolfem Nagyem. Měli spolu 2 děti. Syna, který se narodil v roce 1973 a dceru, jež se narodila v roce 1976. Nyní žije po rozvodu sama na Spořilově v Praze.

Lambert Orel

Otec Heleny Nagyové se narodil v Jezernici poblíž Lipníka nad Bečvou. Měl 5 sourozenců, ale jako jediný z rodiny odešel z Jižní Moravy. Vystudoval obchodní akademii v Přerově a pokračoval na Vysokou školu obchodní v Praze. Poté odsloužil povinnou vojenskou službu, ale kvůli nedostatku pracovních příležitostí se stal déle sloužícím vojákem.

Po konci vojenské služby nějaký čas strávil ve Zlíně, kde pracoval v Baťových závodech. Když se mu povedlo najít v Ostravě volné místo na pozici obchodního příručího (prodavače), usadil se na místní ubytovně. Později se ve stejném obchodě vypracoval až na úředníka. Jeho spolubydlíci na ubytovně se podíleli na sabotážních akcích. Někdo je bohužel udal, tudíž si pro ně přišla SS a Gestapo, kteří zatkli a odvedli všechny přítomné. Jejich osud nám zůstává nejasný. Pan Orel mezi nimi naštěstí nebyl, jelikož v té době zrovna pracoval.

V roce 1943 se oženil se s Václavou Skálovou a přestěhoval se za ní na pražské Vinohrady. Pracoval zde jako ekonom/obchodní úředník na úřadě. V roce 1944 se jim narodil syn Jan, který se později stal dělníkem.

Jednou, v roce 1945, šel večer z práce. Němečtí vojáci mu dali pokyn k zastavení. On se ale nezastavil, protože se bál o svůj život. Utekl jim do kina Květen na Vinohradské ulici, kde se schoval za plátno. Slyšel, jak vojáci kino prohledávali. Později odešli, ale pan Orel se rozhodl tam raději přenocovat, aby měl jistotu, že na něj nikde nečekají. Ráno se naštěstí ve zdraví vrátil domů.

Při bombardování Vinohrad Američany 15. 1. 1945 byla střecha jejich domu zasažena samovznětlivými bombami, došlo k požáru. Střecha šla naštěstí opravit, ale Václava Orlová se synem Janem raději odjela za bratrem do Votic, na což potřebovala policejní přihlášku. V květnu se vrátila zpět do Prahy, kde se přestěhovali na Žižkov. V roce 1947 se jim narodila dcera Helena, která na Žižkově vyrostla.

Po roce 1948 přešel na podobnou pozici na Ministerstvu národní obrany a Obvodním národním výboru Prahy 2. Do roku 1955 žili poměrně skromně, asi jako většina lidí v této době. Děti vychovával přísně, ale s láskou. Zajímavostí bylo, že si až do konce života schovával krabici se základními trvanlivými potravinami pro případ nouze. Děti i proto vychovávali ke skromnosti a ukázněnosti. Do důchodu šel v 70. letech z pozice vedoucího Školské správy ObNV Prahy 2. V důchodu se staral o svoji ochrnutou ženu, pomáhal svému synovi po operaci srdce a hlídal svá vnoučata. Zemřel 12. 4. 1999.